

πλασία τῆς Γαλλίας μετὰ τῆς ἀποικιῶν τῆς καὶ πλέον ἢ τεσσαρακονταπλασία μόνῃς τῆς Γαλλίας (528,572 τετρ. χιλ.). Ἡμῶν δὲ εἶνε πλέον ἢ 346κις μείζων Ἑλλάς 64,688 τετρ. χιλ.) Μόνον τὸ Βρετανικὸν κράτος μετὰ τῶν κτήσεών του (23,612,540 τετρ. χιλ.). Εἶνε μεγαλειότερον αὐτῆς. Ἄλλ' ἢ μὲν Ῥωσικὴ αὐτοκρατορία εἶνε ἀδιάσπαστος, ἐν μέγα κράτος, ἐν ᾧ τὸ Βρετανικὸν εἶνε διεσπασμένον εἰς πλείστας κτήσεις. — Ἀποτελεῖ δὲ τὸ ἡμισυ τῆς Ἀσιατικῆς ἡπείρου (44,500,000 τετραγων. χιλ.), τὰ δύο τρίτα τῆς Ἀφρικῆς (30,000,000 τετραγων. χιλ.μτρ.), ἴσω τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ (21,000,000 τετρ. χιλ.), μείζων τῆς νοτίου (17,850,000 τετρ. χιλ.) καὶ διπλασία τῆς Ὠκεανίας (μετὰ τῆς Αὐστραλίας) (11,300,000 τετραγων. χιλ.μ.), μόνῃς τῆς Ὠκεανίας (1,257,150 τετρ. χιλ.) εἰκοσαπλασίας.

2. Τηλέγραφοι.

Ἐν Εὐρώπῃ τὸ μῆκος τῶν γραμμῶν ὑπολογίζεται 600,000 χιλ.μτρ. τῶν συρμάτων 1,500,000 χιλ.μτρ. ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἀποστολῶν εἰς 120,000,000. Ἐν δὲ τῇ Ἀμερικῇ 1,200,000 χιλ.μτρ. τὸ μῆκος τῶν συρμάτων καὶ 50,000,000 ἀποστολῶν. Ἐκ τούτων ἐν μὲν τῇ Εὐρώπῃ ἢ Γαλλία ἔχει μετὰ τῶν ἀποικιῶν 85,000 χιλιογράμμων. Ἡ Ἀγγλία μόνη 48,000 ἢ Γερμανία 74,000. Ἐν δὲ τῇ Ἀμερικῇ αἱ Ἠνωμέναι πολιτεῖαι μόναι 300,000 χιλ. μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν τῆς κυβερνήσεως, τῶν σιδηροδρόμων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν γραμμῶν, καὶ 250,000 χιλ. γραμμῶν τηλεφωνικῶν.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εἰς τὴν Ἀκρόπολιν.

Φύσις καὶ Τέχνη ἐκ Θεῶν ἀμφοτέραι σταλεῖσαι,
Δίδου ἢ μὲν τὸ σχέδιον, ἔκλεινη δὲ τὸν Τόπον
Ἄλλ' ἴσως θ' ἀπετύγγανον, καίπερ συνεργασθεῖσαι,
Ἄν κ' οἱ Θεοὶ δὲν Σ' ἔκτιζον συγχρόνως μετ' ἀνθρώπων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ

ΓΙΑΤΙ ΠΑΡΑΠΟΝΕΙΣΑΙ;

Γιατὶ πικρὰ παραπονεῖσαι γαλανῇ
πῶς δὲν σοῦ γράφω στίχους ὅπως πρῶτα;
Θέλεις νὰ μάθῃς ἄν τὸ στήθος μου πονῇ;
ἔχεις καρδιά καὶ τὴν καρδιά σου ῥώτα.

Μήπως οἱ στίχοι μου θὰ ποῦνε περὶ πολλὰ
ἄφ' ὅτι λέγει μὲν γλυκὴ ματιὰ μου;

Μήπως αὐτοὶ θὰ δείξουν περὶ καλά
ὅ,τι κρατῶ κλεισμένο 'ς τὴν καρδιά μου;

Μήπως προσμένεις ἀπ' τοὺς στίχους μου τραλλὴ
νὰ μάθῃς ἄν πονῇ γιὰ σὲ ἡ καρδιά μου;
Δέν σου τὸ λέγει ἀπ' τοὺς στίχους περὶ πολὺ
μία ματιὰ ἢ ἐν μειδιάμα μου;

Μή μου ζητεῖς νὰ γράφω στίχους γαλανῇ
οἱ στίχοι μου θὰ σβύσουν μὲ τὸν χρόνον! . . .
Εἶναι καλλίτερον τὸ στήθος ἐὰν πονῇ
νὰ λέγῃ μὲ χαμόγελο τὸν πόνον.

Ἀθῆναι.

ΝΙΚΟΛ. Α. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ ΑΝΟΙΞΗ ΜΟΥ

Μοῦ εἶπανε πῶς μύρισε ἡ ἀνοιξὶ καὶ πάλι
Πῶς πρασινίσαν τὰ βουνὰ καὶ ἔβγαλ' ἡ γῆ χορτάρια,
Ἡ πλάσι ἀνθοστόλιστη καὶ χαροπὴ προβάλει
Σὰν νεόνυμφη τριῶ μερῶν ὅλη ὠμορφία καὶ χάρη
Μάγῳ δὲν ἔχω ἀνοιξή, κλωνάρι μαραμμένο
Δάκρυα χύνω γιὰ δροσιὰ 'ς ἐ μνήμα ἀγαπημένο.

Ἄχ! ὅσοι ἔχουτε καρδιά 'ς ἐ πονεμένα στήθια
Καὶ νοιώθουτε πόνος τί θὰ πῆ, τῆς πίκρας φαρμακία,
Ἄσσοι ἀγαπήσανε πιστὰ καὶ κλάψανε 'ς τ' ἀλήθεια
Καὶ ἡ ψυχὴ τους βάρπηκε 'ς τοῦ χάρου τῆ μαυρίλα
Αὐτοὶ, δὲν ἔχουτε ἀνοιξή, μόν' κλαῖνε ὀλοένα
Σὰν τῆς ἰτιάς χλωμὰ κλαδιά, σὲ μνήματα γερμένα.

Ἀπὸ τοῦ Βράχου τῆς Φρεατύος 1 Ἀπριλίου 1890.

Τῆ ΠΟΛΥΚΛΑΥΣΤῶ

ΚΙΚΙΤΣΑ Δ. ΠΑΠΠΑΔΑΤΟΥ

Σὰν τὸ πρῶτο ἀηδονάκι ποῦ μὲ μόνον καὶ φιλιὰ
Στῶν γονιῶν του μεγαλῶν ἡ ἀνθόστρωτη φωλιὰ
Στὴ φωλιὰ ποῦ εἶχαν πλέξη μὲ σπαρταριστὴ καρδιά
Μ' ὄνειρα γλυκὰ κι' ἐλπίδες στῆς ἀγάπης τὰ κλαδιά
Κι' ἄξαφνα σκληρὸ γεράκι, τοὺς τ' ἀρπάζει μιά φορὰ
Καὶ στὴ λύπη τοὺς βυθίζει καὶ στὴ μαύρῃ συμφορὰ
Καὶ σὺ γαλανὸ μου κρίνον στῶν γονιῶν σου τὴν καρδιά
Ἄσσοι πᾶρχηζες νὰ χύνῃς τὴ γλυκειὰ σου εὐωδιὰ
Πῆρ' ὁ Μάρτης τὴ δροσιὰ σου ἐμαράθηκε σκληρὰ
Κι' ἔχασαν τὴν πρῶτ' ἐλπίδα καὶ τὴν πρώτη τους χαρὰ

Ἐν Πειραιεῖ Μαρτίῳ 1890.